

T4KF

SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Februari 2013 · nr 8

Kassören har ordet.

Så har då ytterligare ett år förflutit och det är dags att summera 2012.

Ingående balans 2012-01-01	304.022,03
Medlemsavgifter	363
Ränteintäkter	3.632,07
Bistånd Trängreg	20.000
Värdepapper	153.820,19
Årsmöte	-22.822
Höstmöte	-23.970
AU	-4.239
Trängträff	-19.720
Sommarutfärd	-12.705
Jägersro	-3.354
Övriga resor	-12.250
Medlemstidning	-38.842
Kontorsomkostnader	-4.381
Administrationskostnader	-23.000
Avgifter o minneskund	-1.550
Övrigt	-10.616
Summa	304,388,29 (Överskott 366,26)

Nu till ett mycket trevligt arrangemang.

Söndagen den 26 maj kl 14.30 gör vi ett besök vid Sweden International Tattoo i Malmö Arena. Militärmusikkårer från hela världen medverkar, det gör även solisterna Helen Sjöholm och Fredrik Lycke.

Vi åker tillsammans med P2 Kamratförening i bussar från Hässleholm. I Malmö äter vi middag innan vi avnjuter Tattoo.

Jag har 35 biljetter till föreställningen.

Biljettkostnaden är 350 kronor.

Vi har beslutat att subventionera biljettkostnaden så att Medlem i T4 Kamratförening endast betalar 100 kronor för biljetten.

Bussen kommer att bli gratis. Middagen får var och en betala själv.

Anmälan sker genom att sätta in biljettkostnaden (100:-)

på vårt bankgiro 402-8825. Biljett erhålles i den ordning som avgifterna kommer in.

Glöm inte anmälan till årsmötet 2013-03-07 genom att sätta in 100:- på vårt bankgiro 402-8825.

Arne Huléen
Kassör

Bästa T 4-Vänner

Hösten och förvintern gick fort och nu är vi inne i januari 2013 och skall börja ett nytt verksamhetsår. Vi har en del verksamhet i kamratförenings sammanhang som skall ske. Först har vi årsmötet. I slutet av maj skall vi på Tattoo i Malmö tillsammans med Skånska Dragonernas Kamratförening (P 2). Till hösten blir det Trängträff i Göteborg som Trängklubben är värdar för och det kan bli intressant när man ser deras program.

När det gäller deltagande till olika verksamheter var vänliga och respektera sista anmälningstidpunkt samt följ kassörens anvisningar. Vi har beslutat att det endast är kassören som tar i mot anmälningar för då är risken mindre att det blir fel.

Trängträffen i Skövde var mycket bra med ett stort antal T 4 medlemmar som deltog. Höstmötet var välbesökt och vår medlem Bengt Andersson höll ett mycket informativt och intressant föredrag om försvaret i dag.

Vid senaste styrelsemötet beslutades att vi inte skulle göra någon långresa detta år vidare beslutades att vår sk. Hemsida skall avslutas då vi förnärvarande inte ser något behov av den.

Välkommen till våra träffar.

AU: Ordförande, vice ordförande, sekreterare och kassör.

Kontakten med vår förening kan ske på olika sätt och vår officiella adress är via mig:
T 4 Kamratförening, c/o Gunnar Segerholm, Breanäs 3041, 289 73 Immeln
Telefon: 044-490 61 gunnar.segerholm@tele2.se

Då det gäller kamerala frågor, medlemskap och adressändringar skall Ni ta kontakt med vår kassör Arne Huleén som är ansvarig för vårt medlemsregister bl.a.

T 4 Kamratförening, c/o Arne Huleén, Pål Tuas väg 6, 281 33 Hässleholm.
Telefon: 0451-496 44, arne.huleen@hotmail.se

Önskar Ni ta kontakt med vår ordförande:

Nils Olof Johansson, Brohuset 357, 260 70 Ljungbyhed
Telefon: 0435-441427 , brojoh@telia.com

Vår viceordförande och ansvarig för museet:

Peter Alf, Fredentorpsgatan 11, 281 47 Hässleholm
Telefon: 0451-849 12 fam.alf@telia.com

Gunnar Segerholm
Sekreterare

T4KF

SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Februari 2013 · nr 8

Ansvarig utgivare:

Ordförande Nils Olof Johansson

Redaktör:

Sekreterare Gunnar Segerholm

Bilder (om inget annan anges):

Hans-Inge Lindulf och Gunnar Segerholm

Höstmötet 4 oktober 2012

Det var som vanligt ett välbesökt möte och lika roligt var det att träffa alla gamla goda vänner .

Under kvällen höll Generalmajor Bengt Andersson ett mycket intressant föredrag om det nuvarande försvaret. Bengt är Logestikchef i försvaret samt även ordförande för Försvarets Trängklubb.

Bengts pappa var underofficer på T 4 och han är uppväxt i Hässleholm. Genom våra nya stadgar har han fått möjligheten att bli medlem i vår förening vilket han nu är. Middagen smakade som vanligt mycket bra och vi var över 70 medlemmar som njöt av den.

Bästa T 4 vänner det finns gott om plats på Björksäter så passa på och kom till våra möten.

Gunnar Segerholm

Trängträff i Skövde

torsdag 18 oktober – lördag 20 oktober

Efter samling och uppsittning i minibuss på Grönängsplan var det motormarsch till Skövde med Peter Alf vid ratten. För de flesta av oss en känd vägsträcka, efter skolor, kommenderingar mm i Skövde under de aktiva åren. Vid kasernvakten – Trängregementet anslöt gamla kamrater från när och fjärran. Torsdagen inleddes med ett besök vid den nybyggda logistikskolan/motorskolan där vi blev uppdaterade på vad som är på gång just nu i Försvarmakten och vid regementet. Fortfarande gäller fyrkanter och streck för arméförband som syns på bilden. Tore Månsson – till höger – lyssnar engagerat på redovisningen (Bild 1). Efter dessa briljanta genomgångar var vi tvungna att ta igen oss på hotell respektive i logements förläggningen tills middagen på Götamässen utbröt. En riktig ärtmiddag i glada kamraters sällskap.

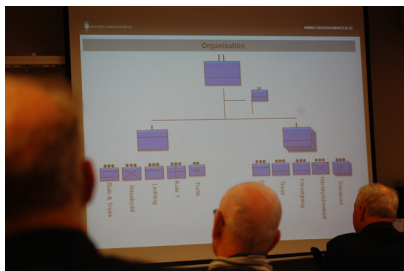

Bild 1

Lena och Ulf Råvik, i bakgrunden Peter Alf

Under fredagen var de bussutflykt för hela slanten. En fantastiskt kunnig och påläst guide Uno Bohman (f d major vid K 3) förde runt oss i Västergötland mellan Skövde och Skara. På Axvalla Hed utsattes vi för att förbereda och genomföra terrängorientering. Inte utan att man kände igen sig från aspirant- och kadettiden när man ”ramlade” av en buss någonstans och plötsligt skulle veta var man var. Efter denna prövning och en intressant genomgång av Axvalla Hed intogs lunch där. Därefter tillbaka till Skövde och lite egen tid innan avfärd till kvällens begivenhet.

Fredag kväll var det besök vid Ryttmästarbostället. Museum, restaurang mm som har skapats av f d majoren vid K 3 Bernhard Englund. En helt fantastisk anläggning.

ing som kan rekommenderas för besök. Beläget vid Simsjöns strand - nordväst om Skövde. Bernhard tog emot oss iklädd ryttmästaruniform från Karolinertiden och bjöd på snaps tillverkad efter ett 300 år gammalt recept. Efter information bjöds det på god buffé med diverse drycker. Ryttmästarbostället har för övrigt en egen hemsida om ni önskar veta mer.

Ryttmästarbostället

Kvällens värd Bernhard Englund i samtal med Håkan Nyström till vänster och Lars Sjölin till höger.

Ulf Råvik och Bengt Björkstrand

På lördagen var det regementets dag. Tyvärr var inte vädret det bästa – mest regn. Det bjöds på diverse föreläsningar av modern materiel som visades av entusiastiska soldater. Vi fick också tillfälle till guidad tur på gamla T 2 området med Håkan Jansson som ciceron. Efter lunch återvände vi så till Hässleholm efter några intensiva dagar och mycket trevliga dagar.

Nils Olof Johansson

Ordföranden har ordet

God Fortsättning på 2013. I ett tidigare nummer har vi lagt fast en målsättning att kamratföreningens medlemmar bör vara ett strå vassare än allmänheten på frågor inom säkerhets- och försvarspolitiken.

Det har blivit full fart i försvarsdebatten. ÖB uttalande på nyåret att vid ett ev angrepp kan det svenska försvaret avvärja ett angrepp under max en vecka och begränsat till en riktning. Detta föranledde flera försvarspolitiker att uttala sig. Man fick intrycket att de flesta – även - initierade försvarspolitiker blev överraskade av att det verkligen var så illa med den nationella försvarsförmågan. Lyckligtvis är det säkerhetspolitiska läget radikalt annorlunda nu, än det vi upplevde under kalla krigets dagar. En ny försvarsberedning tillsattes under hösten med avrapportering under sommaren 2013. Det blir intressant att se vad analysen av det säkerhetspolitiska läget kommer att innebära.

Det har också blivit full fart på diskussionen om var och hur vi kan räkna med militärt bistånd utifrån. Vi deltar i, och har deltagit, i flera NATO ledda operationer och har gjort fina insatser i dessa sammanhang. Vi samövar också med ett antal NATO medlemmar inom ramen för partnerskap för fred. (obs att Ryssland m fl också är medlemmar i detta projekt) Sverige är inte medlem i NATO och kan därmed inte räkna med något militärt bistånd vid ett ev militärt angrepp. Det var ett av budskapen från Generalsekreteraren i NATO, Anders Fogh Rasmussen vid Folk o Försvars konferens som just nu pågår i Sälen.

Inom ramen för det sk Lissabonfördraget har Sverige – tillsammans med övriga 24 EU länder – antagit en solidaritetsklausul som kortfattat innebär att om ett EU land drabbas av katastrof, terrorattack eller ett väpnat angrepp är de andra medlemmarna skyldiga att ställa upp med resurser Det är emellertid inte definierat till krav på militära resurser. att i ett framtida ”skarpt läge”

Sammanfattningsvis kan vi alltså stå ganska ensamma med vår förmåga att försvara oss i ett framtida ”skarpt läge”. Debatten kommer med all sannolikt att fortsätta under våren och sommaren.

Slutligen är det så att det finns flera medlemmar i vår kamratförening som är betydligt mer pålästa än jag är i dessa frågor. Alla är välkomna med artiklar eller insändare som ytterligare kan vidga våra vyer och kunskaper inom säkerhets – och försvarspolitiken. (En källa har varit säkerhetspolitik.se)

Nils Olof Johansson

Trängens samordningsgrupp

Den 10 december genomfördes i Stockholm ett möte mellan Trängens kamratföreningar , Trängklubben och Trängregementet . Detta möte hålls varje år för att vi skall samordna våra verksamheter samt informera varandra om vad som pågår. Trängregementet som är vårt gemensamma och enda kvarvarande förband och stödjer oss i vår verksamhet.

Försvarsmakten önskar dock att vi skall stödja dess verksamhet där vi kan. Det som nu är aktuellt är att stödja veteranverksamheten och detta är inte så lätt när man inte har ett levande förband i sin närhet.

Vi kom fram till att genom information och att berörda veteraner får delta i vår verksamhet uppfyller vi försvarsmaktens önskemål om vårt deltagande vad gäller stöd till veteraner.

Vi fick information från Trängklubben om nästa Trängträff som sker i Göteborg.

På bilden ser vi från vänster vilka som deltog i mötet.

Hans Almroth T 1 KF , Hans-Inge Lindulf T 4 KF, Leif Östberg T 3 KF, Håkan Jansson T 2 och Trängregementets KF , Leif Engström Trängklubben, Lennart Thomsen Chef Trängregementet samt bakom kameran Gunnar Segerholm T 4 KF.

Nytt från museet

Museet har haft ett bra år 2012. Allt fler hittar till oss.

Året har bjudit på några nyheter- Under vinterlovet genomfördes under två kvällar ”Natt på museet”. I mindre grupper fördes sökarna genom ett svagt upplyst museum där en del av föremålen plötsligt fick liv. Evenemanget lockade ungefär 600 besökare.

Ett andra evenemang genomfördes under höstlovet då det gavs möjligheter att fotografera sig i olika slags uniformer och att bygga sin egen stridsvagn eller brandbil. Även detta blev en publiksuccé.

2012 var året då Hässleholms brandförsvaret fyllde 100 år och Pansartrupperna 70. Dessa firanden slogs ihop till ett. Givetvis var Fältbagarna på plats med sina goda wienerbröd, Hemvärnsmusiken Kristianstad konserterade, publiken kunde bese museets utställningar och Räddningstjänsten visade upp sina förmågor.

Nu pågår förberedelse för nästa säsong med nya utställningar.

Modelljärnvägen kommer dock inte att finnas kvar. F n pågår nedpackning för flytt till icke fastställd plats. Hässleholms Museiförening tog beslutet att utesluta modelljärnvägsföreningen efter att man inte gått med på att visa anläggningen på samma tider som övriga delar av museet vilket var förutsättning då man erhöll medlemskap. Eftersom stadgarna dessutom anger att föreningar med inriktning att bedriva museiverksamhet kan bli medlemmar och då modelljärnvägsföreningen plötsligt förklarade att anläggningen inte var ett museiföremål återstod endast en uteslutning. Det var beklagligt eftersom järnvägen verkligen platsade i konceptet transport teknik militär.

Peter Alf

Tränghistorier

Kommer ni ihåg postkontoret Hässleholm 4 som låg på andra sidan Vankivavägen. In kommer en dag en T4 löjtnant och lämnar fram en ofullständigt ifylld blankett vilket föranleder en allvarlig reprimand från postkassörskan. Efter att ha lyssnat ett tag säger löjtnanten lugnt: Skäll inte på mig, vi är inte gifta.

Min första insikt i underhållstjänst vid högre förband fick jag redan som ny fänrik 1969-70. På regementet utbildades det året ett Pansarbrigadkompani 2 ingående i PB 26. P6 pansarbrigad. Pansarbrigadkompani 1 utbildades vid P6 och under utbildningsåret skulle set genomföras ett antal stabstjänsövningar där de båda kompanierna skulle delta.

Undertecknad skulle tillsammans med förvaltaren Jan Kjellberg samt en av regementets majorer (enligt dåvarande befälsordning) utgöra en spelgrupp med uppgift att representera uhbataljonens kompanier etappbataljoner mm.

Det innebar att en av oss tre ständigt skulle vara vakthavande befäl, samverka på fältet, gå på orderuttagningar o s v. Vid ett tillfälle skulle jag ensam svara för alla förband. Jag framförde då till majoren min bristande insikt om underhållstjänst på milo och fördelningsnivå. Han funderade ett tag och sa sedan: Ringer dom och begär något, ge dom hälften.

Dessa visdomsord har jag sedan burit med mig under min aktiva tid och haft stor nytta av, inte minst under min tid som intendent.

Peter Alf

Vadstena krigsmanshuskassa

1646 inrättades Vadstena krigsmanshuskassa för att dra försorg om soldater som på grund av ålder eller krigsskador inte längre kunde kvarstå i tjänst.

För att finansiera kassan anslogs ett antal egendomar bl a från det nedlagda klostret i Vadstena. Villkoren för att erhålla pension var beroende av den enskilda soldatens försörjningsförmåga.

Jag kom över en förordning fastställd 10 maj 1785 av Gustav III angående: ”Underhåll av Vadstena Krigsmanshus Medlen för Afskedade Ryttare, Dragoner och Soldater. I denna indelas mottagarna av underhåll de sk gratalisterna i fyra klasser beroende på behov. Första klassen innefattade dem som i krig mot rikets fiender förlorat en arm och ett ben eller på annat sätt blivit fördärvade. De erhöll 15 riksdaler specie årligen.

I andra klassen ingår de som förlota antingen arm eller ben eller blivit svårt skadade antingen emot fienden eller under tjänstgöring i fält eller vid fästnings eller kronobyggnader, exercis eller saluter. Dessa erhåller årligen 10 riksdaler specie.

Tredje klassen innefattar de som blivit mindre skadade i tjänsten som visat utmärkt välförhållande i krig och dem som med gott beröm tjänat särledes länge och väl. Ersättningen var 5 riksdaler specie.

Fjärde klassen erhöll tre och en tredjedels riksdaler riksdaler specie årligen och omfattade de som tjänstgjort i trettio år under förutsättning av ett hederligt uppförande eller den som under kortare tjänstetid varit kommenderad i fält eller bevisat en eller flera kampanjer samt detsamma vid andra tillfällen ådagalagt något särledes välförhållande.

För de första två klasserna krävdes ingen minsta tjänstgöringstid medan i de två övriga klasserna hänsyn till tjänstetid skulle tas dock att krigstjänst ägde företräde framför garnisons och andra tjänster samt att sårade ägde företräde till pension framför icke sårade.

Förordningen avslutas med att dessa bestämmelser skall börja tillämpas nästa år (dvs 1786) men med den reservationen att det skall ske ” så länge de härtil anslagne Kassans tillgångar det medger.

Peter Alf

Minnesstund 2012

18 december höll vi som traditionen bjuder minnesstund och smyckning av T 4 gravplats inför Julen.

Vår medlem Prosten Friedrich Eberhardt höll en mycket tänkvärd betraktelse över våra bortgångna.

T 4 kamrater. Efter denna värdiga ceremoni drack vi kaffe på Verumsgården. Vi var ca. 15 medlemmar som deltog och det finns plats för många fler.

Gunnar Segerholm

Välkomna till en musikshow i världsklass

SWEDEN INTERNATIONAL

TATTOO

**Lördag
25:e Maj 14.30
och 19.30**

2013

**Söndag
26:e Maj 14.30**

A Military music show in Malmö Arena

www.mbm.se eller www.swedeninternationaltattoo.se

**Fredrik
Lycke**

**Helen
Sjöholm**

**Biljett- och gruppbokning: Brandkårens biljettbokning 040-34 28 64 eller dygnet runt på www.mbm.se
Malmö Arena biljetter 0775-78 00 00 eller www.malmoarena.com (Serviceavgift tillkommer)**

Ticnet 0771-70 70 70 www.ticnet.se samt alla Ticnet- och ATG-ombud

MALMÖ ARENA

Malmö Stad

Minnen från Trängen på 1930 talet

Anders Joëlson (född 9 juni 1914 och dog 23 november 2011) deltog vid en Trängträff som T 4 Kamratförening var värdar för hösten 2010.

Han var medlem i T1 Kamratförening och var först officer och därefter reservofficer .

Anders var långvägare och som sådan på den tiden fick han ej vara kvar på sitt modersregemente efter utb. till officer och blev då förflyttad till T1. Efter en tid slutade han i det militära och gjorde en framgångsrik karriär som lärare, lektor och rektor.

Hösten 2010 höll Anders ett föredrag i Bjärnums Hembygdsspark om sin tid som sjukvårdare i Abessinien 1935-36, detta finns återgivet i Tidningen.

Trängare på trettioalet har publicerats i Västra Göingens Hembygdsförenings årsbok 2005 (VGHS L III) och återges här med tillstånd av Olavi Olson

Trängare på trettioalet

Av Anders Joëlsön

Året var 1931, den siste oktober. Tillsammans med en skolkamrat var jag på väg till Kungl. Skånska trängkåren i Hässleholm. Vi hade tagit realen på våren och hade ingen lust att fortsätta på gymnasiet. Då hade vi fått resa till Kristianstad i tre år och det verkade inte lockande. Det var en tid av depression och arbetslöshet och i brist på andra alternativ hade vi valt att ta värvning som volontärer, och så hade också tre av våra kamrater i realskolan gjort. Anställningen började den förste november, men eftersom det var en söndag skulle vi inställa oss redan på lördagen. På tredje kompaniets expedition togs vi emot av kompaniadjutanten, fanjunkare Bjersten. Han hälsade oss välkomna och tilldelades oss ett kompaninumner och från och med nu var jag volontär nummer 6 på tredje kompaniet Joëlsön. Vi fick ut en uniform och anvisades en säng och ett skåp alldeles innanför dörren i logement nr 1. Där residerade redan två värnpliktiga skrivbiträden och eleverna i en furirskola.

På kvällen hade kårens idrotts- och skytteförening basar i gymnastiksalen och dit fick vi lov att gå. På dansbanan med dämpad belysning av kulörta lampor spelade en kvartett ur musikkåren. Dessutom fanns det servering, tombola och andra basarnöjen och naturligtvis en skjutbana där man sköt med kammarammunition mot miniatyrfigurer. Det fanns inte så många nöjesutbud i Hässleholm på den tiden och tillställningen hade dragit stor publik. När tapto blåstes drog vi oss till vårt logement. Vid kvällsvisitationen med uppställning vid sångarna saknades tre korpraler från Sollefteå. I sista minuten strömmade de in, lätt beskänkta och dessutom blodiga. De hade varit i slagsmål med några hässleholmsgrabbar om flickor. När ljuset släckts och jag låg på min hårdstoppade halmmadrass funderade jag på var jag nu hade min solidaritet. Var jag fortfarande hässleholmsgrabb eller skulle jag automatiskt vara solidarisk med några obekanta norrländska slagskämpar.

På måndagen började livets allvar. Vi tre nya stamanställda på

sjukvårdskompaniet ställdes inför volontärsoldatskolans chef, löjtnant T, som inte hörde till de mest idoga. Han syntes sällan till. Som biträdande skolchef hade vi sergeant Brolin, en mycket kunnig och duktig instruktör, som aldrig svor eller röt mot oss. Det var han som i praktiken skötte vår utbildning.

Dagen började och slutade med musik. Klockan sex på morgonen blåstes revej, klockan halv tio på kvällen tapto och en halvtimme senare tystnad. Efter morgontoaletten var det uppställning i kompanikorridoren och under dagunderofficerens befäl marscherade vi till matsalen. Vi hade bestämda platser vid långbord för tolv man, där vi nya volontärer satt längst ner vid bordändan. Matkärnen skickades utmed bordet och det hände att det bara var bottenskrap kvar när de nådde oss. Då var det skönt att kunna gå hem till mor och få äta sig mätt. T4 hade ord om sig att ha bra mat. Det var kokerskans förtjänst. Fru H. var den enda kvinnan på kåren då. Till sin hjälp i köket hade hon malajer, värnpliktiga i handräckningstjänst.

Köksfuriren hade befälet över malajerna, men då det uppdraget inte ansågs alltför betungande var han dessutom remontryttare – han red in unghästar. Det hände att han höll till med sin ridning på kaserngården när det drog ihop sig till lunch. Fru H. kom ut på kökstrappan och skrek så det hördes över hela T4: ”Furiren, furiren! Kom ska han smauga sausen!” Den minst uppskattade rätten var nog kokt torsk. Fisken

Kasernen T4.

Sommarövningar i Mölleröd, korpral Joëlson i m/10.

lades i en gryta hel och hållen och koktes till mos, och en slev ur grytan kunde innehålla diverse delar av torsken. En lunchrätt som inte heller hörde till de mest uppskattade var en ordentlig bit saltad islandssill och gröna ärter. Torsdagar var det fest, då serverades ärtsoppa med fläsktärningar och pannkaka med sylt.

Fosterländska minnesdagar firades med extraförplägnad och på Gustav Adolfs-dagen den 6 november låg det ett wienerbröd och två cigarrer vid varje plats i matsalen. De som inte nöjde sig med maten kunde beställa en portion på marketenteriet. Dit gick man också på kafferasten och kostade på sig ”kopp och kubb” (mandelkubb).

Dagens övningar innehöll alltid ett exercispass. Det var Givakt och Manöver, Höger om och Vänster om och fotvinklar och taktsteg och armsvängningar. Vi var beväpnade med pistolattrapper av gjutjärn och var alltså förskonade från karbinföringar. Eftersom vi bara var tre kunde vi inte heller öva sådana finesser som roteutryckningar.

Varje dag hade vi också sjukvårdstjänst och då sysslade vi mest med sjukbår m/87 – åtminstone den första tiden. Den var isärtagbar och bestod av bårbotten av tältduk, två bårselar, två bårgavlar och två bårstänger, vilka renderade oss öknamnet ”stavhoppare”. Bårens hopsättning och isärtagning skedde efter ett visst mönster där varje man hade sin uppgift. Och det skulle ske på viss tid – max 25 sekunder fick det ta

att sätta ihop båren och isärtagningen skulle gå på 20. Om sergeanten hade bestämt den tiden själv eller om den faststälts av högre instanser fick vi aldrig reda på. Men vi fick hålla på om och om och om igen tills vi klarade tiden. Jag hade fullständigt klart för mig att när jag blev så gammal och skruttig att jag glömt allting annat i livet, skulle jag vara parat att klara bårens hopsättning och isärtagning.

Ett bårslag skulle bestå av fyra man så att de kunde avlösa varandra som bärare. Nu var vi bara tre, så det blev jobbigare än det borde vara. Och så skulle vi ha en sårmarkör att kånka på, så egentligen borde vi vara fem. Men sergeanten visste på råd. Med en jutesäck och en spade och grus från ridbanan gjorde vi en sårmarkör. Den vägdes i maskinist Skoglunds källare och befanns vara för lätt, varför vi fick fylla i ytterligare ett par spadtag grus. Sen var vi redo att börja bära bårar. För att om möjligt minska den sårades lidande skulle man gå i bårtakt. Det betydde otakt, men inte vilken otakt som helst. Man skulle gå som en passgångare – på två steg skulle man göra fyra fotnedsättningar. Somliga har svårt för att gå i takt, men det är betydligt svårare att gå i bårtakt. Vägen runt kaserngården var 510 m och där bar vi några varv dagligen. Ett våldsamt regn gjorde vår sårmarkör några kilo tyngre och sen frös

Sjukvårdsutbildning på 1920-talet. Övning med sjukbår m/87 på området söder om kasernen. Foto: Herman Piil i Västra Göinge hembygdsmuseum.

Trängens korpralskola 1933 i Mölleröd. Fr. v.: Sergeant Hassén, fänrik Hasselrot, löjtnant Fischer, sergeant Brolin (skynd) och kapten Olsson.

det på så att vi hela vintern bar en överviktig sårad. Livet kändes orättvist när vi såg våra kamrater på bil- och anspansskompanierna öva sig i bilkörning och ridning samtidigt som vi bar på vår grusbörda så svetten lackade.

Efter ett par veckor skulle vi meddelas krigsmans erinran. Det skedde under högtidliga former i gymnastiksalen eller exercishuset som det egentligen hette. Musikkåren spelade Kungl. Skånska trängkårens marsch varefter kårchefen, överstelöjtnant Adolf Johnsson, läste upp krigsmannaerinran.

Krigsman skall frukta Gud och vara Konungen huld och trogen. Han skall med nit och trohet uppfylla alla de plikter, honom i tjänsten åläggas, samvetsgrant och efter bästa förmåga verkställa mottagna befallningar och föreskrifter samt vid alla tillfällen iakttaga ett värdigt och rättskaffens uppförande. Hans oavslätliga strävan skall vara att väl bereda sig till krigets värv. Vid ofred skall han mot rikets fiender sig städse manligen och väl förhålla samt med liv och blod Konung och Fädernesland försvara. (Sold T sju 1931 års upplaga)

När musiken spelat ytterligare en marsch visade kårchefen hur vi skulle dra upp, dra tillbaka och sänka axlarna för att få en bra enskild ställning och vi fick göra efter. Han blev senare chef för Gymnastiska Centralinstitutet.

På fredagarna hade vi marschövning på vägarna i hässleholmstrakten. Det var lite genant att tåga genom stan, vi tre i gåsrad och sergeanten på trottoaren. Alla kände alla i Hässleholm och man möttes av många glada tillrop. På ryggen bar vi kalvskinnsrännslin som rymde ett minimum, men gnagde smärtsamt i armvecken. Hemma igen var det fötternas vård med kalla fotbad och arméns hudsalva.

Teorilektionerna pendlade mellan trängens uppgifter i krig och innehålllet i förbandsväska 3. Det tog ett bra tag innan vi fick lära oss använda innehålllet i förbandsväskan.

Så småningom blev det tid för skjutning. När vi bekantat oss med 9 mm pistol m/07, isärtagning, ihopsättning och vård, kom dagen då vi skulle börja med praktiska övningar på pistolskjutningsbanan nere vid Almaån. Det gick inget vidare med min skjutning mot tioringad tavla på femton meters avstånd. Jag var skotträdd och drog ner mynningen när jag sköt. Kulorna tog i marken några meter framför fötterna. Hur jag än ansträngde mig blev det inte bättre. Efter några försök sa sergeanten: "Skulle inte Joëlson ägna sig åt jordbruk i stället, han som plöjer så bra." Löjtnanten hade infunnit sig för att åse begivenheten. "Här vågar jag inte vara – sa han – man kan bli skjuten när som helst". – "Ställ sig bakom tavlan – löjtnanten – där är han alldeles säker." svarade sergeanten.

Men åren släppte skotträdsplan och jag blev pistolskytt.

*Sjukvårdsfurirskolan under uppställning framför
"Villa Caloric" på lägerplatsen i Mölleröd.*

På onsdags-, lördags- och söndagskvällar kunde man få permission. Om man ville ha nattpermis fick man skriva en permissionsedel som skulle tillstyrkas av plutonchefen och beviljas av kompanichefen. Ville man bara gå ut på stan och fröjda räckte det med att man fick en permissionsbricka av dagkorpralen. Den gällde till klockan tolv på natten onsdagar och söndagar och till klockan ett på lördagar. Om man inte hade permissionsförbud – då fick man hålla sig inom kasernområdet.

Lönen var 50 kr i månaden. 15 kr gick till ”kommisarvet”, det obligatoriska sparandet som utbetalades när man slutade eller befordrades till sergeant. Befälet var mycket måna om att göra klart för oss att avlöningen i första hand var avsedd till skokräm och skoborste och inte till några utsvävningar på marketenteriet. Dessutom skulle vardagsuniformen m/å – den gamla blå – alltid ha blanka knappar, hur vi än ålade och lortade ner oss. Därför skulle vi också skaffa putsbricka och Häxans putsmedel.

Det stod befälet fritt att utnyttja våra tjänster. En lördag blev jag skickad hem till löjtnantens bostad högst upp i bankhuset vid Stortorget. Kökstrappan skulle användas – inte hissen, var det sagt. Med stora salongsmattan i en rulle över axeln tog jag mig tre trappor ner till piskstället på bakgården. Sinnesstämningen var då den mest lämpliga för mattpiskning. Sen kånkade jag tre trappor upp och blev mildare stämd när pigan bjöd på kaffe.

En annan gång skulle min kompis och jag återbörsa en barnsäng som löjtnanten lånat. Ner för alla trapporna och sen genom stan till andra sidan järnvägen där ägaren bodde. Det var en praktisk tillämpning av all övning i bårbarning och det gladdes till synes många bekanta vi mötte under vägen.

I februari skulle det bli vinterutbildning. De fyra trängkårernas voltär- och korpralskolor strömmade ihop i Sollefteå. Där fanns inte en snöflinga, men i Vilhelmina fanns det snö. En bilpluton kördes fram med halm på flaken och i halmen fick vi krypa ner väl påpälsade. Sen kördes vi de närmare 25 milen till Vilhelmina. I Åsele började det snöa, så vi var helt nersnöade när vi kom fram och inkvarterades i Föreningshuset. Från morgon till kväll körde vi skidor och gjorde bekantskap med ytterligare ett av sjukvårdstjänstens pinomedel – skidbåren. Det var sjukbår m/87 som fästes vid beslag på skidorna. Tre av bårlagets karlar drog och den fjärde var bromsare. På plan mark gick det skapligt, men i terrängen i uppförs- eller nerförslut var det ett slavgöra. Dock hade skidbåren en svag punkt. Det främre beslaget gjorde brättena sköra och när man skulle passera ett dike i terrängen måste det ske på ett visst sätt och

med stor försiktighet. Då vi av någon underlig anledning inte lyckades lära denna teknik, fanns det inga hela bårskidor kvar efter två dagars intensiva övningar.

Och livet var åter värt att leva.

Det kändes skönt att återvända till Skåne efter de lappländska strapatserna. Sen dröjde det inte länge förrän de värnpliktiga underbefälseleverna ryckte in – tjugo på varje kompani. Kåren vaknade efter sin vinterdvala och det var liv och rörelse inne och ute. Vi övade tillsammans med dem och särskilt fredagsmarscherna blev lite roligare. Det hände till och med att vi möttes av musikkåren när vi närmade oss stan.

T4 var den enda trängkåren med egen musikkår. Den var visserligen liten, men den betydde oerhört mycket, inte bara för kåren utan för hela stan. På sommaren gav den konserter i Stadsparkens musikpaviljong – en populär begivenhet för hässleholmarna.

Några gånger om året var det militärgudstjänst i kyrkan. Då marscherade hela kåren genom stan med Erik Öster och musikkåren i täten. Efter gudstjänsten var det parad på Stortorget. Kårchefen fattade posto på torget mitt emot Bengtssons järnhandel där också musikkåren ställde upp och kompani efter kompani marscherade förbi.

På försommaren ryckte årets värnpliktiga in och både kasernen och terrängen fylldes av folk. Vi volontärer slapp våra blå uniformer och

Gamla Garnis i Stockholm.

iklädde oss m/10, den vadmalsgrå med breda blå revärer på byxorna och trekantig hatt á la Karl den tolfte's karoliner.

Fredagsmarscherna blev lite mer livaktiga när sjukvårdskompaniets 150 man tågade fram på vägarna i Göinge sjungande "Åtta öre kostar supen uppå Halta Lottas krog i Göteborg", "Vad ska vi göra med de blanka gevär" eller andra klassiska beväringvisor. Här upplevde jag för första gången devalveringens följder – efter bara någon sommar hade Halta Lotta höjt priset till femton öre.

All verksamhet kulminerade under höstens repetitionsövning, när årets värnpliktiga skulle trimmas i fältmässiga övningar tillsammans med regubborna. Det slutade alltid med en fältmanöver. Antingen i det lilla formatet med kårens egna kompanier i samverkan eller i det stora tillsammans med hela arméfördelningens olika truppslag. Så en dag avfolkades kåren. De värnpliktiga muckade och all reservpersonal åkte hem till sitt. Kvar var bara de fast anställda.

Den 8 september hade jag befordrats till vicekorpral, fått en pinne på axelklaffarna och en "rättsvans" (skoltecken) på vänster överarm. Jag blev närmast generad när ett par beväringar på stan hälsade på mig och undrade i mitt stilla sinne om de drev med mig.

I början av oktober var det dags för tre månaders sjukhusutbildning. De övriga tre trängkårerna låg i städer med garnissonssjukhus, men trängens var det enda förbandet i Hässleholm på den tiden och därför skickades vi till garnissonssjukhuset i Stockholm. Sjukhuset låg i en park mellan Hantverkargatan och Norr Mälarstrand (numera Landstingshuset). Vi hänvisades till ett logement stort som en gymnastiksal möblerat med dubbelsängar och skåp, ett stort bord mitt i salen med en långbänk på vardera sidan och en täljstenskamin vid vardera kortväggen. Där bodde vi tillsammans med sjukvårdare från en massa olika förband, inte bara från stockholmsregementena. Vi fördelades med två man på varje avdelning. Själv hamnade jag på tandpolikliniken inrymd i en barack i parken. Där lydde jag under fröken Johansson och hade som huvuduppgift att diska tänger och liknande redskap. Som tandläkare tjänstgjorde två värnpliktiga. Eftersom verksamheten där bara bedrevs fram till lunch skulle jag varannan dag avlösa sjukvårdaren på officersavdelningen inrymd i övervåningen i ett tjugigt 1700-talshus i parken. Där regerade systern Sigrid, mer känd under namnet "Skräcken" och där insåg jag hur bra jag hade det hos fröken Johansson. På den ståtliga huvudbyggnaden in dragen i parken stod texten "Uppfört under Karl XIV Johans regering". Vi sjukvårdare undrade ofta om det hänt något sedan dess. Alla lokaler eldades med ved eller kol och de som var placerade på en avdelning

använde en stor del av dagen till att bära upp bränsle i en specialgjord bår. Några hissar fanns inte i huset och inte några andra moderniteter heller. Men ”garnis” var ett populärt ställe i huvudstaden. På alla sjukhus rådde rök- och snusförbud. Dock såg överläkaren på ”garnis” mellan fingrarna med dessa laster bara de inte kolliderade med rond eller behandling. Därför var äldre gentleman från gränderna i Gamla stan överrepresenterade bland patienterna.

Några gånger hände det att djungeltelegrafan meddelade att det skulle bli obduktion. Alla som med eller utan tillstånd kunde göra sig fria från avdelningen samlades i källarvåningens obduktionssal, där doktor Henschen obducerade och hela tiden talade om vad han gjorde och vilka slutsatser han drog. Han talade ett språk som vi begrep och vi upplevde högtidsstunder som kompenserade allt städslit och vedbärande.

Sen följde korpralskola i Hässleholm med elever från alla fyra trängkårerna. Till de ämnen vi sysslat med tidigare kom nu också modersmålet, räkning, historia, geografi och välskrivning. En dag när vi hade modersmål för sergeant Hassén öppnades dörren och kårchefen – överstelöjtnant Nordlindh – trädde in. Efter avlämning utspann sig följande dialog:

Och vad sysslar ni med här?

Vi har modersmål och övar uttagning av satsdelar, överstelöjtnant.

Fortsätt då med det!

Vad befaller överstelöjtnanten att vi ska ta satsdelarna ur?

Ur Krigsmans erinran.

(Vi hukade i bänkarna. Detta var ju inte bara hopplöst – det var ju närmast helgerån.)

Sergeant! Jag ändrar mig. Inte Krigsmans erinran. I stället ska ni ta satsdelarna ur ”Vår Gud är oss en väldig borg...”!!!

Korpralskolan slutade lagom till dess att årets värnpliktiga ryckte in och var och en återvände till sin trängkår. Hela sommaren var vi sen gruppchefer på sjukvårdsutbildningen.

Hösten 1933 och våren 1934 gick vi furirskolan på Norrlands trängkår i Sollefteå tillsammans med övriga sjukvårdskorpraler. Vi hade en ung och energisk underlöjtnant som skolchef med en beprövad sergeant vid sin sida. Det norrländska landskapet lärde vi känna inte minst genom fredagarnas orienteringslöpningar. Året innan hade man gjort framgångsrika försök med cykelbåtar på T4 och nu föll det på vår lott att utröna om de också var användbara under vinterförhållanden. Här hade däcken utrustats med snökedjor för att över huvud taget klara ishala vägar. Felet med dem var bara att de var för platta – de greppade inte om

däcket tillräckligt. Därför gled de av alldeles för lätt. Enda sättet att få på dem igen var att släppa luft ur däcket och sen pumpa upp det igen. Att ligga på knä i snön i 20 graders kyla och pumpa så svetten lackade hörde inte till glädjeämnen. Men vad gjorde man inte för att cykelbårnarna skulle framstå i en positiv dager och slå ut de förhatliga skidbårnarna.

Det som förgyllde tiden i Sollefteå var de internationella skidspelen – en föregångare till dagens VM. Hallstabacken – Sveriges modernaste hoppbacke – var just invigd. Någon vecka före spelen var den svenska hoppeliten samlad till träningsläger i Sollefteå. De var förlagda i ett logement på vårt kompani och varje morgon fick man dela tvättrum med sådana storhoppare som Sven Selånger – blivande OS-medaljör. De flesta funktionärerna under spelen kom från de militära förbanden – förutom trängen hyste stan även ett infanteriregemente. Vi sjukvårdare var sällsynta och attraktiva och var igång vid alla tävlingarna. Jag skickades ut med en yxa för att rensa 18 km-spåret och stod med en förbandsväska i spåret under den avslutande femmilen. I hoppbacken var jag en dag stationerad i ett sjukvårdstält vid hoppturnet, en annan dag i backen som sjukvårdare, telefonist, hoppmätare och diversearbetare och på söndagen, den stora festdagen, då ”alla norrlänningar” (20.000) var tillstädes var jag sjukvårdare nere på planen. Draghundstävlingarna var de minst spännande – jyckarna visade inte samma framåtanda som deras hussar.

Under spelen gavs en galamiddag på trängens officersmäss för höjdare från in- och utland. Prins Gustav Adolf och prinsessan Sibylla fick lämna återbud på grund av hovsorg – kung Albert av Belgien hade dödstörtat i alperna. Även till denna begivenhet blev vi kommenderade. Dock inte som sjukvårdare utan som vinkypare.

När björkarna på Rämlemon började få musöron var skolan slut och vi återvände till T4 och trupptjänst med årets värnpliktiga.

Hösten 1936 bar det av till Arméns underofficersskola i Uppsala för tre års militär och civil utbildning. Den 1 oktober 1939 blev jag sergeant vid trängen.

När trettioalet gick mot sitt slut blev molnen över Europa allt mörkare. Det präglade naturligtvis militärtjänsten. Unga duktiga officerare syntes på trupp betydligt mer än den tidigare generationens. Ny och bättre materiel tillkom.

Ju mer jag varit ute på andra truppförband under trettioalet, desto mer upplevde jag T4 som en idyll när jag återvände hem till Kungl. Skånska trängkåren. Kriget var inte så nära där. Det enda som fick folk

att stanna upp och undra var när ”Ättikans i Perstorp” lastbil nu och då syntes på Hässleholms gator. Den var försedd med en stor tank vid sidan om förarhytten och den drevs med gengas, en produkt av träkol – biprodukt vid ättikstillverkningen. Den skulle kunna ersätta bensin. Om det blev krig.

Trängträff i Göteborg den 6-7 september 2013

Årets Trängträff kommer att arrangeras av Trängklubben och kommer att vara förlagd till gamla KA 4 Fömed C (Försvarsmedicinskt Centrum) på Käringberget vid Götaälvs södra strand inte långt från Långedrag samt ute i skärgården.

Vi kommer att få ett mycket intressant program med både militära och civila besöksobjekt. Preliminärt program :

Kl 1000	Samling Käringberget (FömedC).
Kl 1500	Transport till Käsö
Kl 1530-1600	Berättelse om ön, inkvartering mm.
Kl 1900	Middag skaldjur mm
Kl 0800	Frukost
Kl 0930	Båttransport, inkl hamnguidning Gbg containerhamn
Kl 1030	Besök Nya Älvsborgs fästning
Kl 1130	Besök maritima museet
Kl 1300	Lunch
Kl 1400	Avslutning i Gbg centrum

För att kunna planera mötet önskar Trängklubben få in en bindande anmälan senast den 24 maj.

Vi kommer som vanligt sponsra detta besök.

Om ni önskar deltaga är avgiften 300 kr/pers. det kommer att gå en buss från Hässleholm.

Avgiften skall betalas till vårt bankgiro 402-8825 senast den 20 maj.

Ytterligare information får de som skall deltaga i god tid före mötet.

Verksamhetsplan för 2013

Enligt stadgarna skall föreningen verka för samhörighet mellan alla T 4-ingar och dess anhängiga. Vi skall även bevara T 4 traditioner. Genom stadgeändring har vi nu gett nära anhängiga möjlighet att bli medlem i T 4 kamratförening detta har gett ett gott resultat då nya medlemmar har kommit med.

Genom T 4 KF skriften kommer vi att ge försvarsupplysning samt övrig upplysning och information om kamratförenings verksamhet.

Försvarsmakten har begärt att kamratföreningarna skall medverka i stödet till veteraner och dess anhängiga. Stödet kommer att ske genom att dessa grupper får möjlighet att delta i våra sammankomster och övrig verksamhet. Vi kommer att begära information från Trängregementet vilka som finns i vårt närområde som tillhör ovan nämnda grupper och informera dessa om vår verksamhet.

Vår skrift sprids till medlemmar, trängföreningar, ortens tidningar och bibliotek.

Vid våra möten har vi under ett antal år haft försvarsupplysande föredrag detta kommer vi att fortsätta med i huvudsak vid höstmötet.

Plan för 2013

7 mars

Årsmöte

26 maj

Tattoo

6-7 sep

Trängträff i Göteborg

3 oktober

Höstmöte

17 december

Minnesstund vid T 4 gravplats

Styrelse har möte i huvudsak på kallelse och efter årsmöte och efter minnesstunden.

Kallelsen till dessa möten sker via e-post till styrelsen.

Arbetsutskotts möten sker vid behov ca 5 st om året.

Planen fastställd vid styrelsemöte 18 december 2012.

På uppdrag av styrelsen

Gunnar Segerholm

Sekreterare

Kungl Skånska Trängregementetets Kamratförening

2013-01-03

Årsmöte 2013-03-07

Vi börjar årsmötet på sedvanligt sätt med en tyst minut över under året avlidna kamrater.

Föredragningslista för årsmötet torsdagen den 7 mars på Björksäter.

- § 1 T 4 KF ordförande öppnar mötet.
- § 2 Val av mötesfunktionärer.
- § 3 Val av två mötesdeltagare att jämte ordf justera dagens protokoll samt att tjänstgöra som rösträknare.
- § 4 Mötets utlysning och kallelse.
- § 5 Dagordning.
- § 6 Årsberättelse över verksamhetsåret 2012.
- § 7 Redovisning av föreningens ekonomi.
- § 8 Revisionsberättelse.
- § 9 Beslut angående ansvarsfrihet.
- § 10 Bestämmande av årsavgift och arvoden.
- § 11 Hänskjutna frågor.
- § 12 Av styrelsen påkallade frågor .
- § 13 Av enskild medlem påkallad fråga.
- § 14 Val av:
 - Ordförande för ett år
 - Styrelseledamöter för två år
 - Revisor för två år
 - Revisor suppleant för två år
 - Val av valberedningen för ett år
- § 15 Övriga frågor.
- § 16 Mötets avslutning.

Returadress:
T 4 Kamratförening
c/o Gunnar Segerholm
Breanäs 3041
289 73 Immeln

B

ÅRSMÖTE 2013

Årsmötet äger rum torsdagen den 7 mars i Restaurang Björksäter.

Kl 1730-1800	Samling och förfriskningar
1800-1830	Årsmötesförhandlingar.
1830 -1930	Information och föredrag
1930-ca 2200	Gemensam måltid

För vår planering är det viktigt att Ni anmäler Er senast den 28 februari.

Kostnad för måltiden är 100 kr/person.

Måltiden kommer att bestå av varmrätt, vin, öl och vatten samt kaffe.

Anmälan sker genom att sätta in avgiften på T 4 Kamratförenings Bankgiro nr: 402-8825 OBS Skriv namn tydligt! Eller tag kontakt med kassören Arne Huléen, tfn: 0451-496 44. arne.huleen@hotmail.se

I dessa fall sker betalning vid mötet.

Frågor som enskild medlem påkallar sänds till sekreteraren senast den 4 mars 2013. T 4 Kamratförening, c/o Gunnar Segerholm, Breanäs 3041, 289 73 Immeln.

Välkomna !

Gunnar Segerholm

Sekreterare
